

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
Δαίδαλος και Ίκαρος

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Επιμέλεια κειμένου: Ράνια Ζωΐδη
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατσούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσοπούλου

© 2009, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστριαίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ.: 210 2816134
e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μαεσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334
www.epbooks.gr

ISBN 978-960-412-963-8

Η πρώτη μου μυθολογία

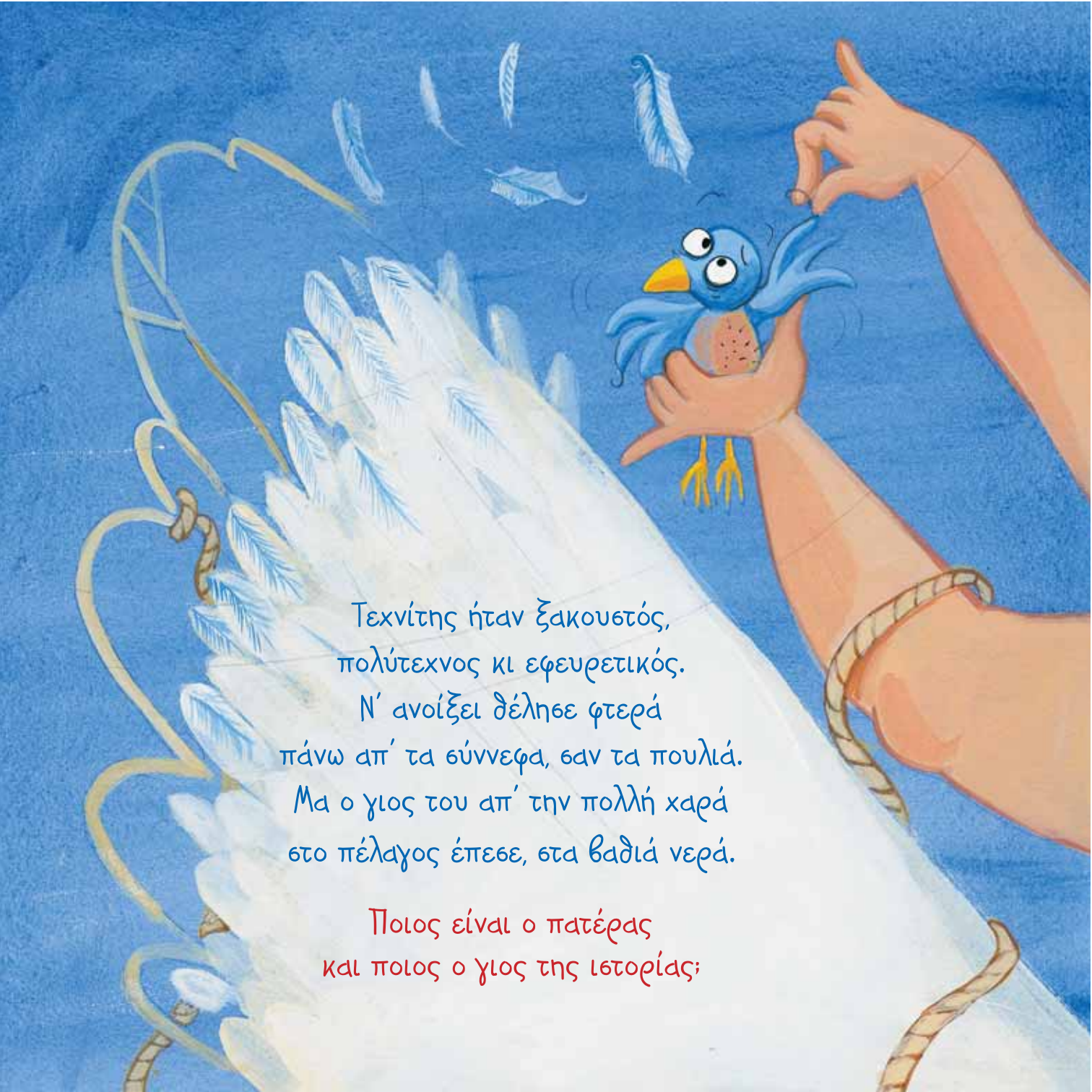
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

Δαίδαλος και Ίκαρος

Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατούλια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

An illustration on a blue background. A person's hands are shown holding a small blue bird with a yellow beak and feet. The bird has a large white feather on its back. The person is wearing a gold bracelet. Several other white feathers are floating in the air around the bird. The text is written in a stylized font, with the first part in blue and the second part in red.

Τεχνίτης ήταν Ξακουστός,
πολύτεχνος κι εφευρετικός.
Ν' ανοίξει δέλησε φτερά
πάνω απ' τα σύννεφα, βαν τα πουλιά.
Μα ο γιος του απ' την πολλή χαρά
στο πέλαγος έπεσε, στα βαθιά νερά.

Ποιος είναι ο πατέρας
και ποιος ο γιος της ιστορίας;

Απ' την αρχαία Αθήνα ξεκινά η ιστορία αυτή,
εκεί που είχε ο Δαίδαλος φήμη τεχνίτη ζηλευτή.
Στο εργαστήριο κλεισμένος τα μάρμαρά του πελεκά,
αγάλματα οκαλίζει που μοιάζουν ζωντανά.

Όπου κτιζόταν κτίριο, δρόμος, ναός, πλατεία,
εκεί βρισκότανε αυτός - είχε την εποπτεία.
Τους κίονές του θαύμαζαν, τα όμορφα παλάτια,
ε' όλες τις τέχνες, έλεγαν, ανοίγει μονοπάτια.

Μιλούσαν όμως οι Αθηναίοι και για τον ανιψιό του,
τον Τάλω με το όνομα, που είχε παραγιοό του.
Όλοι εκτιμούσαν τη ζωντάνια και τη φαντασία του,
το δάσκαλό του, πίστευαν, θα ξεπερνούσε η εργασία του.

Όταν, λοιπόν, ο Τάλως βρέθηκε εκοτωμένος,
από τα τείχη της Ακρόπολης άγρια ριγμένος,
ο νους τους πήγε στο Δαίδαλο μεμιάς,
ότι τα λόγια άκουσε και έγινε φονιάς.

Έτσι, ο Δαίδαλος καταδικάστηκε σε εξορία και έφυγε για την Κρήτη.

Στην Κρήτη ο Μίνωας ήταν βασιλιάς,
το Δαίδαλο υποδέχτηκε μ' ένα κλαδί ελιάς.
Να σχεδιάσει ζήτησε κάτι σαν φυλακή,
τον τρομερό Μινώταυρο θα έκλεινε εκεί.

Κι ήταν τόσο περίπλοκα το κτίριο φτιαγμένο,
γεμάτο διαδρόμους, γωνίες, μπερδεμένο,
τόσα είχε αδιέξοδα κι ήταν τόσο σκοτεινά,
που κι ο Δαίδαλος ο ίδιος κανότανε βυχνά.

Λαβύρινθο το κτίριο τ' ονομάζαν,
κρύψαν εκεί το τέρας και ησυχάζαν.

